

Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie. Gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy. Oni lubią w synagogach i na rogach ulic wystawać i modlić się, żeby się ludziom pokazać. Zaprawdę, powiadam wam: otrzymali już swoją nagrodę. Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

Mt 6,1.5-7

Nawrócenie czy bycie zrodzonymi na nowo

Wraz z obchodami Środy Popielcowej wkraczamy w okres Wielkiego Postu, który przygotowuje nas do radości Wielkanocy. Jest to uprzywilejowany czas, aby odnowić się wewnętrznie, abyśmy mogli powiedzieć Ojcu z Jezusem nasze „tak”. Jak wiecie, Kościół tradycyjnie oferuje trzy drogi wejścia w tę duchową odnowę: modlitwę, post i jałmużnę. Na początku Wielkiego Postu teksty liturgiczne przedstawiają jeden po drugim, każdy z tych trzech punktów, zachęcając nas w ten sposób do nawrócenia, to znaczy do zwrócenia się do Pana. Te same teksty liturgiczne przedstawiają nam dwa przykładowe obrazy tego okresu Wielkiego Postu: wyjście narodu żydowskiego z Egiptu do Ziemi Obiecanej i czas spędzony przez Jezusa na pustyni

przed rozpoczęciem posługi, która miała go doprowadzić do męki.

Jesteśmy zaproszeni do duchowego przypomnienia sobie tego exodusu z ziemi niewoli do ziemi błogosławieństwa i pójścia za Jezusem, który otwiera drogę do prawdziwego życia. Odkrywajmy doświadczenie duchowe przeżyte przez naród Izraela i podjęte przez Jezusa. To wezwanie zachęca nas do poważnego potraktowania drogi wiary, którą proponuje nam Kościół: jaką duchową pielgrzymkę mam odbyć w tych dniach, która prowadzi mnie do Paschy? Poprzez jaką wewnętrzną odnowę będę mógł pełniej przyjąć dar życia, jakim jest zmartwychwstanie Jezusa?

Ewangelia Środy Popielcowej przypomina nam o trzech szczególnych wysiłkach Wielkiego Postu: modlitwie, poście i jałmużnie. A Jezus szczególnie podkreśla konieczność podejmowania tych dzieł z rozwagą: chodzi o to, by być widzianym przez Ojca, a nie przez ludzi. Istotnie, **nie liczy się to, co ludzie o nas myślą, ale nasza zdolność odpowiedzi na miłość Ojca.** W rzeczywistości te trzy postawy nie mają na celu osiągnięcia sukcesów, z których moglibyśmy być zadowoleni i które w oczach innych przyniosłyby nam jakąś chwałę. Te trzy zadania mają zasadniczy cel odnowienia nas w przymierzu z Panem, urzeczywistnienia daru, który nam daje, czyli łaski stawania się Jego dziećmi przez Jezusa Chrystusa i w mocy Ducha Świętego. To jest nasze fundamentalne powołanie, a **chęć nawrócenia oznacza ostatecznie pragnienie, by naprawdę stać się synami i córkami Boga.** Dlatego Kościół proponuje te trzy punkty do namysłu podczas Wielkiego Postu, aby pomóc nam naprawdę stać się dziećmi Bożymi.

Trzy sposoby nawrócenia

Mozna to łatwo zrozumieć dzięki **modlitwie**. Rzeczywiście, modlitwa jest miejscem, w którym wchodzimy w relację z Bogiem, przeżywamy z Nim moment zażyłości, synowskiego dialogu. Jest radością móc uczestniczyć w tej boskiej zażyłości jako dzieci, ponieważ naszym podstawowym powołaniem nie jest bycie sługami Pana, oddanymi tylko pracy dla Niego. Poświęcając czas na swobodną relację, wiedząc, jak spędzać czas z naszym Ojcem, potwierdzamy naszą synowską miłość do Niego, nasze pragnienie życia z Nim.

Przez **post** uznajemy, że jako dzieci mamy życie od Ojca - nie jesteśmy źródłem naszego istnienia. Zostaliśmy stworzeni przez Boga i dla Niego, to On nadaje sens naszemu życiu, gdyż od Niego pochodzimy i do Niego wracamy. Pozbawiając się pożywienia, uznajemy, że nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Pana. I tak jak Jezus chcielibyśmy móc powiedzieć, że naszym materialnym pokarmem jest pełnienie woli Ojca.

Wreszcie, **dając jałmużnę**, uznajemy, że Boże wezwanie, by stać się Jego dziećmi, skierowane jest do wszystkich ludzi, a zatem wszyscy jesteśmy braćmi. Dobra ziemi nie należą wyłącznie do tych, którzy je dzisiaj posiadają, ale są przeznaczone dla całej ludzkości. „Jeśli prawdą jest, że całe nasze życie jest czasem siania dobra, wykorzystajmy ten Wielki Post w szczególny sposób, aby zatroszczyć się o naszych bliskich, aby zbliżyć nas do tych braci i sióstr zranionych na drodze życia.” (Franciszek, *Oreędzie na Wielki Post 2022*)

Każda z trzech form tej wielkopostnej duchowej pielgrzymki zasługuje na naszą uwagę i są one ze sobą powiązane. Każ-

da z nich jest bramą do tej wewnętrznej odnowy. Praktykując jedną lub drugą w prawdzie, zostaniemy wprowadzeni na ścieżkę głębokiego nawrócenia. Podczas tych rekolekcji jesteśmy jednak zaproszeni do lepszego zrozumienia jednej z tych trzech dróg: modlitwy. **Dlaczego ta droga modlitwy, wraz z postem i miłością, jest tak fundamentalna dla przyjęcia daru życia paschalnego?** Jeśli istotą orędzia chrześcijańskiego jest miłość braterska, „miłujcie się wzajemnie”, to czyż modlitwa nie jest sprawą drugorzędną?

Celem tych rekolekcji jest ponowne odkrycie tego, co Pan proponuje nam jako Przymierze, do czego nas powołuje. W ogólnych ramach naszego chrześcijańskiego powołania będziemy mogli określić miejsce modlitwy w naszym życiu ochrzczonych chrześcijan. Odkryjemy, że **modlitwa jest sposobem przeżywania naszego synowskiego powołania:** przyjęcia pierwszego daru Ojca, który wywołuje naszą odpowiedź, naszego “tak”, dzięki któremu może przemienić nasze życie w akt dziękczynienia za bycie przed Bogiem z Jezusem w imieniu wszystkich naszych braci i sióstr.

Program rekolekcji wielkopostnych

W tygodniach Wielkiego Postu postaramy się zrozumieć, w jaki sposób modlitwa, osobista modlitwa w ciszy, jest sposobem na życie i wypełnianie naszego synowskiego powołania:

- Tydzień 1.: Nauczyć się od Jezusa trzech synowskich postaw
- Tydzień 2: W modlitwie przyjąć miłość Ojca
- Tydzień 3: Przyjąć zaproszenie do odpoczynku w Bogu

- Tydzień 4: Pracować nad kultem
- Tydzień 5: Wybrać wytrwałość w modlitwie
- Wielki Tydzień: Przeżywać eucharystyczne posłuszeństwo
- Wielkanoc: modlitwa misyjna i kapłańska

Wskazówki praktyczne

W każdy piątek Wielkiego Postu otrzymasz e-maila z 6-stronicowym plikiem do pobrania lub odsłuchania jako podcast:

- rozważanie Ewangelii niedzielnej na temat modlitwy
- ilustrowane cytaty do codziennego życia Pismem Świętym i tekstami świętych Karmelu

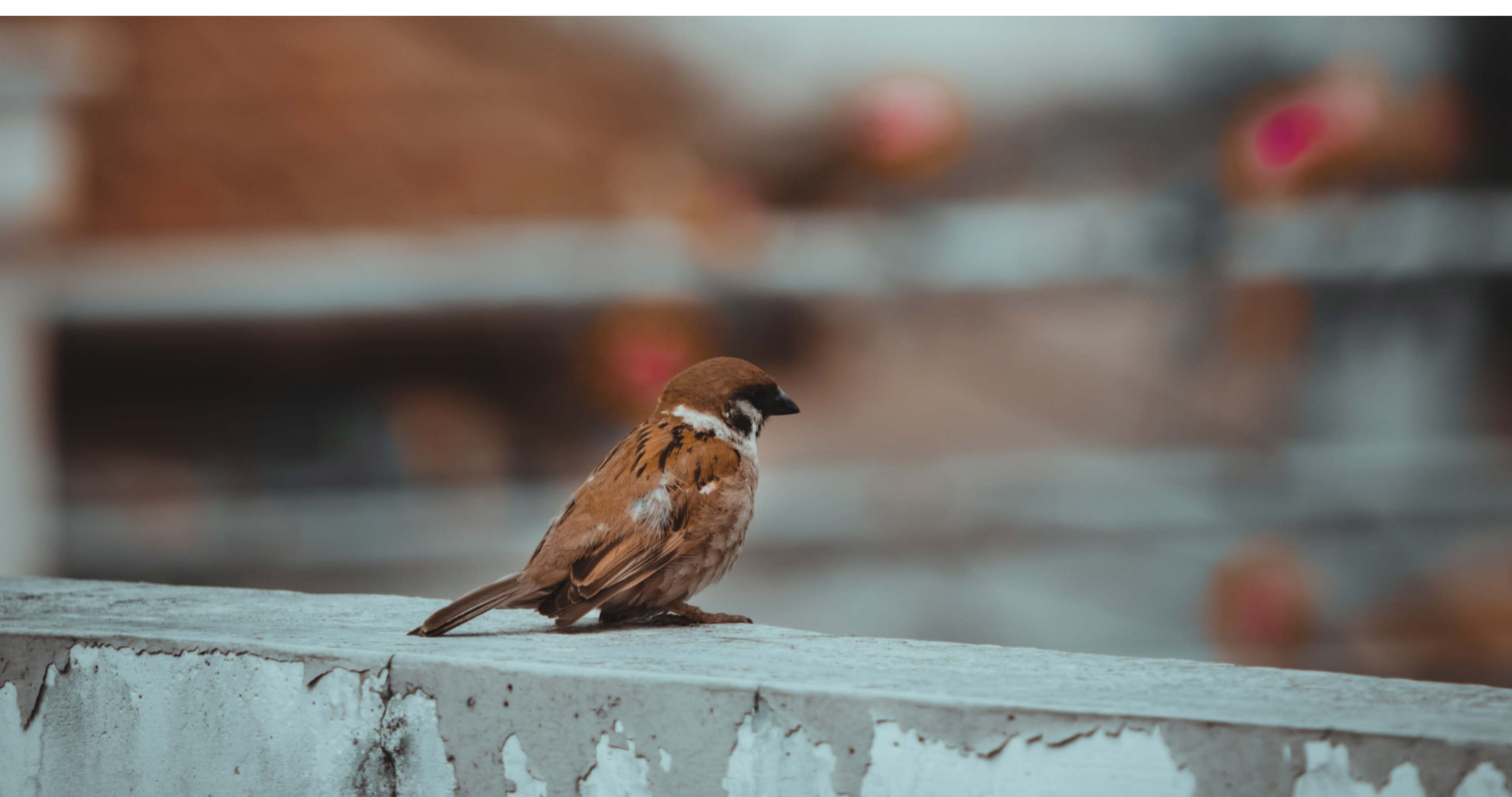
Błogosławionego Wielkiego Postu!

Bro. Antoine-Marie Leduc,
(klasztor w Avon)

Módlcie się każdego dnia tygodnia - wprowadzenie

Czwartek, 23 lutego: „Kiedy dajesz
jałmużnę... twój Ojciec widzi”

«Mojżesz powiedział do ludu: Dlatego dzisiaj
rozkazuję ci, miłować Pana, Boga twego...».
(Pwt 30,16a)

"Pan prosi nas tylko o dwie rzeczy: miłość Boga i
miłość bliźniego. Tutaj muszą zbiegać się wszystkie
wysiłki nasze." (Święta Teresa z Avila, V mieszkania, III, 7)

Jezu, w tym dniu otwórz moje serce na Ewan-
gelię, abym zobaczył, jak Ty kochasz swojego
Ojca i jak Ty kochasz swoich braci - pozwól mi
żyć Twoją miłością!

Piątek, 24 lutego: «Kiedy pościsz...
twój Ojciec jest obecny”

“To jest raczej post, którego pragnę...
Wtedy wasze światło wzejdzie jak zorza.”

(Iz 58,6a.8a)

"Idę ku Światłu, ku Życiu, ku Miłości!" (Święta Elż-
bieta od Trójcy)

Jezu, w tym dniu obudź moje serce światłem
Ewangelii, abym tam odkrył prawdziwą Miłość,
Miłość, która tobie się podoba, Miłość, która pro-
wadzi do życia.

Sobota, 25 lutego:
„Kiedy się modlicie...
wasz Ojciec jest obecny i was widzi”

„Modlące się ręce”, rysunek Albrechta Dürera

"Nie przyszedłem wzywać do nawrócenia sprawiedliwych, ale grzeszników." (Łk 5, 32)

"Chociaż dla ludzi dobrej woli ścieżka jest gładka i łagodna, ten, kto idzie, będzie szedł powoli i z trudem, jeśli noga nie jest dobra, jeśli brak mu odwagi i nie zdecyduje się iść ze zdecydowaniem" (Św. Jan od Krzyża, Maksym 8)

Jezu, w tym dniu wzmocnij moje serce słowem Ewangelii, aby moje kroki były pewne i abym zdecydowanie wyruszył w drogę.